

w głębi kraju (RUTA i in. 2006: Pol. Pismo ent., **73**, 3: 359-368). Chrząszcz należy do trudnej w oznaczaniu grupy gatunków „*quadripunctatus*” i jest bardzo podobny do pokrewnych gatunków, z tego względu najprawdopodobniej wcześniej nie był odróżniany. Od podobnie ubarwionego *E. (L.) ochropterus* (MARSH.) różni się wyraźnie obecnością okręgu większych punktów po bokach przedplecza, a od *E. (L.) fuscipennis* (THOMS.) i *E. (L.) quadripunctatus* (HERBST) – ubarwieniem głowy, przedplecza i głaszczków szczekowych, które u *E. (L.) halophilus* są całkowicie jasne, a na głowie zaciemnione jest tylko czoło. W wodach słonawych może także występować *E. (L.) bicolor* (FABR.), jednak gatunek ten wyróżnia się całkowicie jasnym ubarwieniem ciała oraz odmiennym jego pokrojem, jest też większy. W odróżnieniu od omawianego gatunku, *E. (L.) bicolor* może także występować w wodach słodkich.

Marek PRZEWOŹNY, Zakł. Zool. Syst. UAM, Poznań

457. Nowe stanowiska rzadziej spotykanych *Hydrophiloidea* i *Hydraenidae* (*Staphylinoidea*) w Polsce

New records of rare *Hydrophiloidea* and *Hydraenidae* (*Staphylinoidea*) in Poland

KEY WORDS: *Coleoptera*, *Hydrochidae*, *Hydrophilidae*, *Hydraenidae*, new records, Poland.

Praca ta ma na celu uzupełnienie danych o pięciu rzadko spotykanych w Polsce przedstawicielach kałużnic i *Hydraenidae*.

Hydrochus megaphallus BERGE HENEGOUWEN, 1988 (*Hydrochidae*)

– Nizina Wielkopolsko-Kujawska: Myszkowo ad Szamotuły (UTM: XU02), 21 VII 2005 – 1♂, w napływkach, leg. T. BARŁOŻEK.

Chrząszcz znany jak do tej pory tylko z 5 krain i kilku stanowisk, rzadko spotkany, nie odróżniany od pokrewnego *Hydrochus brevis* (HERBST, 1793), który jest jednym z pospoliej spotykanych przedstawicieli tej rodziny w Polsce (PRZEWOŹNY i in. 2006: Nowy Pam. fizjogr., **4** (1–2): 23-54). Gatunek nowy dla Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej.

Crenitis (Crenitis) punctatostrata (LETZNER, 1840) (*Hydrophilidae*)

– Sudety Zachodnie: Szklarska Poręba (WS33), 27 VII 2003 – 1 ex., w kałuży, leg. T. BARŁOŻEK.

Gatunek górski, znany z zaledwie 5 krain górskich i podgórszych, rzadko poławiany i wykazywany. Z Sudetów Zachodnich podany ostatnio ponad 80 lat temu (BURAKOWSKI i in. 1976: Kat. Fauny Pol., Warszawa, XXIII, **4**: 1-307). Współcześnie podany zaledwie z dwóch stanowisk: w Gorczańskim Parku Narodowym i Tatrach (CHANIECKA 2004: Wiad. entomol., **23** Supl. 2: 127-129; PRZEWOŹNY 2004: Wiad. entomol., **23**, 2: 69-80).

Berosus (Enoplurus) frontifoveatus KUWERT, 1888 (*Hydrophilidae*)

– Nizina Wielkopolsko-Kujawska: Mokrz ad Wronki (WU84), 17 VIII 2006 – 1♂, ad lucem, leg. T. BARŁOŻEK.

Jeden z najrzadszych przedstawicieli rodzaju *Berosus* LEACH w Polsce. Znany zaledwie z 5 krain (PRZEWOŹNY, LUBECKI 2006: Wiad. entomol., **25**, 4: 213-217).

Sphaeridium substriatum FALDERMANN, 1838 (*Hydrophilidae*)

– Nizina Wielkopolsko-Kujawska: Białków ad Koło (CC38), 25 VII 1998 – 1♂, dawna żwirownia, leg. M. KAŻMIERCZAK.

Najrzadziej spotykany w Polsce przedstawiciel rodzaju *Sphaeridium* FABR., znany zaledwie z 4 krain na podstawie starych danych pochodzących z lat 30-tych ubiegłego wieku (BURAKOWSKI i in. 1976: *ibid.*). Od tej pory występowanie w Polsce omawianego chrząszcza nie było potwierdzane. Gatunek ten jest trudny do oznaczenia, jednak różni się wyraźnie w budowie kopolatora od pozostałych polskich przedstawicieli rodzaju – na paramerach występuje charakterystyczne bruzdowanie, którego nie posiadają pozostałe gatunki.

Ochthebius (Enicocerus) melanescens DALLA TORRE, 1877 (*Hydraenidae*)

– Beskid Wschodni: Beskid Niski, Bartne (EV29), 4 VI 2006 – 3♂♂, na kamieniu w strumieniu, leg. T. BARŁOŻEK.

Chrząszcz w Polsce niezmiernie rzadko obserwowany. Znany jak do tej pory tylko z dwóch krain: Sudetów Wschodnich i Bieszczadów (BURAKOWSKI i in. 2000: *Kat. Fauny Pol.*, Warszawa, XXIII, 22: 1-252). Najprawdopodobniej w Polsce szerszej rozmieszczony, jednak w górach trudny do odróżnienia od pokrewnego *Ochthebius (Enicocerus) exsculptus* GERMAR, 1824, od którego można go w sposób pewny odróżnić tylko przez porównanie budowy aparatu kopolacyjnego samca (cech zewnętrznych, różnicujących te dwa gatunki, brak). Ponadto *O. (E.) exsculptus* najprawdopodobniej w Polsce nie występuje (choć wykazywany był wielokrotnie z krain górskich), gdyż jest gatunkiem zachodnioeuropejskim (JÄCH, *inf. ustna*). Wszystkie dane o tym gatunku należałoby więc odnieść do *O. (E.) melanescens*. Należy więc zrewidować oznaczenia tej grupy. Gatunek nowy dla Beskidu Wschodniego.

Autorzy pragną podziękować Koledze Maciejowi KAŻMIERCZAKOWI za przekazanie okazu *Sphaeridium substriatum* wykorzystanym w tej publikacji. Materiał dowodowy znajduje się w zbiorach autorów.

Marek PRZEWOŻNY, Zakł. Zool. Syst. UAM, Poznań
Tomasz BARŁOŻEK, Wronki

458. Nowe dane o rozmieszczeniu w Polsce niektórych gatunków z rodzaju *Brachygluta* THOMSON, 1859 (*Coleoptera: Staphylinidae: Pselaphinae*)

New distributional records of some species of *Brachygluta* THOMSON, 1859 in Poland (*Coleoptera: Staphylinidae: Pselaphinae*)

KEY WORDS: *Coleoptera, Staphylinidae, Staphylinidae, Pselaphinae, Brachygluta*, new records, Poland.

Wcześniejsze podgatunki: *Brachygluta haematica haematica* (REICHENBACH), *B. haematica sinuata* (AUBÉ) oraz *B. haematica simplicior* RAFFRAY zostały uznane za odrębne gatunki stosunkowo niedawno (BESUCHET 1999: *Rev. suisse Zool.*, 106: 45-67; SABELLA i in. 2004: *Revision der Paläarktischer Arten der Gattung Brachygluta THOMSON, 1859 (Coleoptera, Staphylinidae)*. 1 Teil. Muséum d'histoire naturelle, Geneve. 283 ss.). Mimo długoletniego funkcjonowania w literaturze tych taksonów jako podgatunków łatwo rozróżnialnych na podstawie cech morfologicznych, w „Katalogu fauny Polski” (BURAKOWSKI i in. 1986: *Kat.*